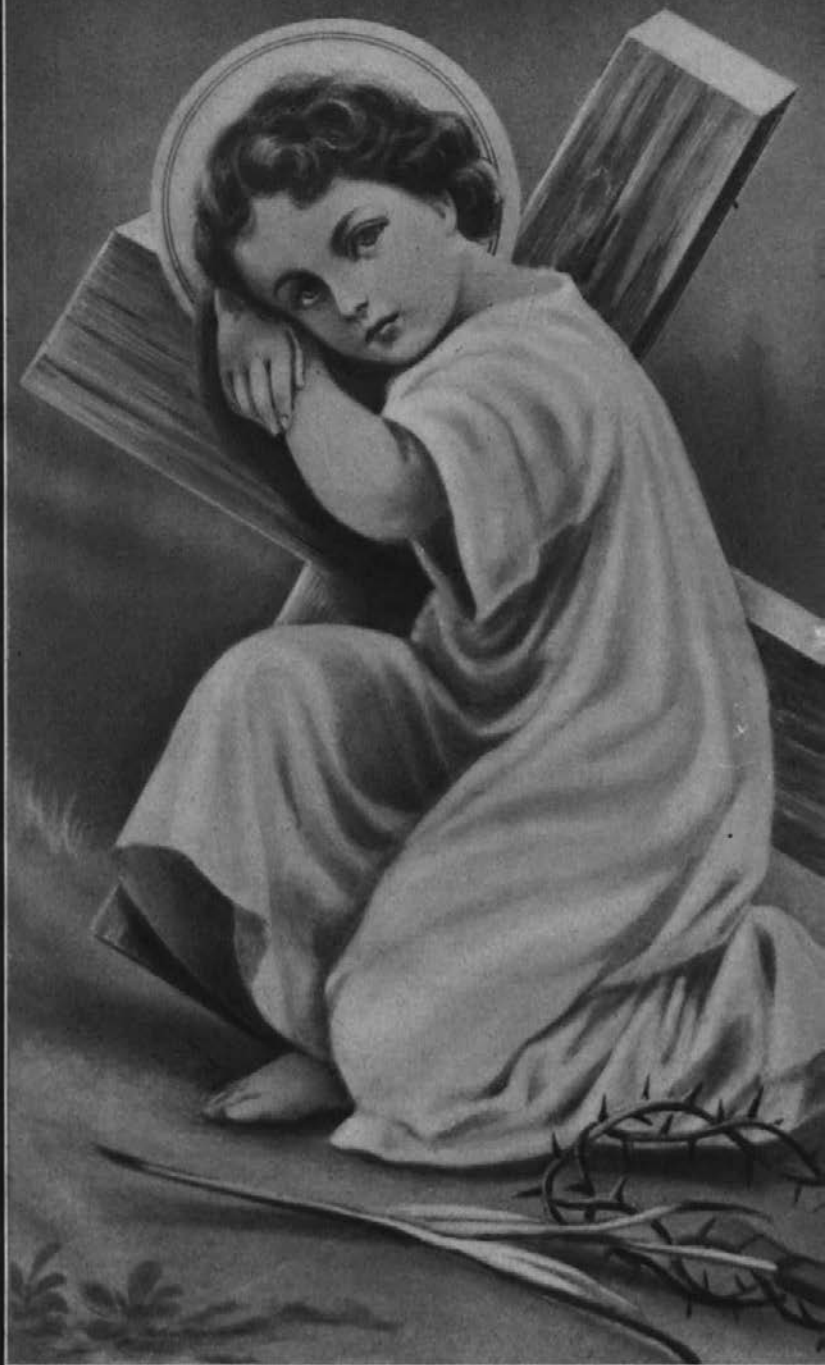

Poštnina
plačana v
gotovini

OD
ME
V
IZ
AF
RI
KE

FEBRUAR 1939

Odmev iz Afrike. Katoliški misijonski list v podporo afriških misijonov in oprostitev zamorskih sužnjev. Blagoslovljen po štirih zadnjih papežih. Izdaja ga Družba sv. Petra Klaverja. Izide prvega vsakega meseca.

»Odmev iz Afrike stane letno 10 Din, 5 lir, 60 am. cts. Vsako leto ima prilogo »Klaverjev misijonski koledar«. S prilogo stane 15 Din, 7 lir.

Blagovolite naslavljati na: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova ulica 1. (Ček. štev. 10.887.)

Za Julijsko Benečijo: Roma (123), Via dell'Olmata 16. (Ček. štev. 1/1496.)

Za Ameriko: St. Louis, Mo., West Pine Blvd. 3624, USA.

Po namenu

dobrotnikov Družbe sv. Petra Klaverja in naročnikov »Odmeva iz Afrike« berejo afriški škofje in misijonarji letno

500 svetih maš.

Naše slike v bakrotisku.

1. stran: Jezus, naš Odrešenik. Že kot Dete misli na križ, na katerem bo umrl za naše rešenje in rešenje vsega sveta.

4. stran: Zamorski poglavar v svoji opremi.

Darovi: Damska zbirka »Jožefišče« 40 din za misijone; B. C. 100 din za botrinski dar v zahvalo; Jan. Perg, Belgija, 142.85 din; Frančiška P., Šmartin pri K., 100 din za botrinski dar zamorčku na ime »Frančišek«.

Priporočila v molitev. Mariji Pomočnici, sv. Jožefu, sv. Antonu, sv. Luciji, sv. Mali Tereziji, škofu Slomšku, služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski: M. C., Maribor; L., Črna; J. V., Koprivnica, v nujni zadevi in za ljubo zdravje; M. P., Velenje; F. P., Ponikva, za zdravje oči; J. K., Tolmin, za zdravje in dobro službo.

Zahvala za uslišanje. Presv. Srcu Jezusovemu in Marijinemu, sv. Jožefu, sv. Antonu, sv. Mali Tereziji, služ. božji Mariji Tereziji Ledóchowski, Petru Barbariču: M. F., Zigarski vrh; M. T., Kleče; F. N., Zalec; Marija Oberč; N. N. za uslišanje v neki važni zadevi; J. N., Rovte; Horvat J.

Spomin na umrle.

† Preč. g. dr. Josip Debevec, Ljubljana. — Preč. g. Peter Koprivec, župnik v Breznici. — Marija Škrjanc, Jarše. — Frančiška Petrič, Vransko. — Marija Selja, Slov. Bistrica. — Marija Zupan, Uničeno. — Marija Požgaj, Zg. Bistrica. — Anton Hiti, Nova vas pri R. — Antonija Noč, Jesenice. — Frančiška Zupanc, Celje. — Marija Birk, Moste. — Antonija Šimenc, Moravče. — Albert Skala, Gradac. — Marija Štrus, Ljubljana. — Neža Brate, Ljubljana. — Alojzij Likar, Idrija. — Ana Kristan, Postojna. — Marija Petrič, Postojna. — Marija Stegu, Hrastje. — Helena Petelin, Ribnica. — Marija Neuvirt, Nadbišec. — Metka Poglajen, Sv. Peter pri Novem mestu. — Terezija Prelog, Stara gora. — Ana Čretnik, Ljubljana.

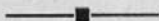
Usmiljeni Jezus, daj jim večni mir!

tu

Sv. oče Pij XI.

Molimo za našega papeža Pija XI.: Ohrani ga, Gospod, poživiljaj in osrečuj ga na zemlji in ne daj ga v roke njegovim sovražnikom!

Z Jezusom preko hribov in dolin.

Piše p. Tarcizij, O. S. B., Ndanda (Vzh. Afrika).

Bilo je na svečnico. Došlo je sporočilo od nekega zamorskega katehista: »Marija Kuntamba je zelo bolna. Pridi danes ali jutri; rada bi se spovedala.« Ker je bilo že pozno popoldne in se iz pisma ni dalo spoznati, da bi bila smrtna nevarnost, sem odpisal: »Pridem jutri zgodaj.«

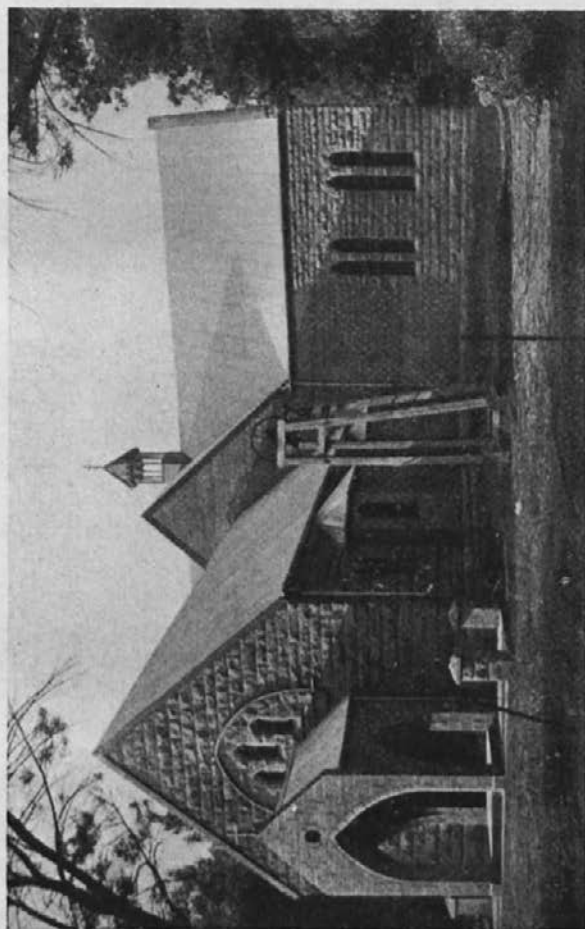
Drugo jutro sem bil ob 4 že pokonci. Po sv. maši sem popil nekaj čaja in se pripravil za pot. Koj ko bi se zdanilo, sem hotel odriniti. Razen ljubega Jezusa sem imel za spremljevalca še nekega bolniškega strežnika za slučaj, da bi bilo treba bolnici tudi telesne postrežbe.

Urno sva korakala. Trava je bila visoka in rosna. Nisva prehodila 200 m, pa sva bila že vsa mokra. Nato sva plezala na visoki hrib Ndando. Večkrat sem moral postati, da si oddahnem in si obrišem pot s čela. Ko sva dospela na vrh, je bila pot nekoliko boljša, trava je bila nižja in že posušena, tako da sem mogel mirno moliti rožni venec. Tri desetinke sva s spremljevalcem skupno zmolila, potem se je pot zavila zopet v klanec. Trava je bila zopet visoka in mokra. Navsezadnje sva zašla in zabredla v neko močvirje. Izprevidel sem, da se morava držati na desno, da ne zgrešiva katehistovske šole; saj bolnica stane pač nekje tam v bližini. Zavila sva na prvo stezo, ki se je odcepila na desno in vodila k neki hiši na samem. Prašala sva, kje je bolnica, in pokazali so nama proti šoli, ki se je že videla izza ovinka. Katehist je bil v šoli in pisal na tablo. Je zelo vnet in pripravi vse potrebno, še preden so otroci skupaj. Ta naju je vodil naprej do koč, kjer je ležala bolna žena.

Videl sem, na neposredne nevarnosti ni; vendar sem ženo spovedal in jo obhajal, saj zato sem bil prišel. Potem ko je bila žena preskrbljena za dušo, je imel tudi bolniški strežnik priliko, da se pobriga za njeno zdravje. Ljudem sva dala nekaj nasvetov, podelil sem jim še blagoslov, potem sva se odpravila proti domu.

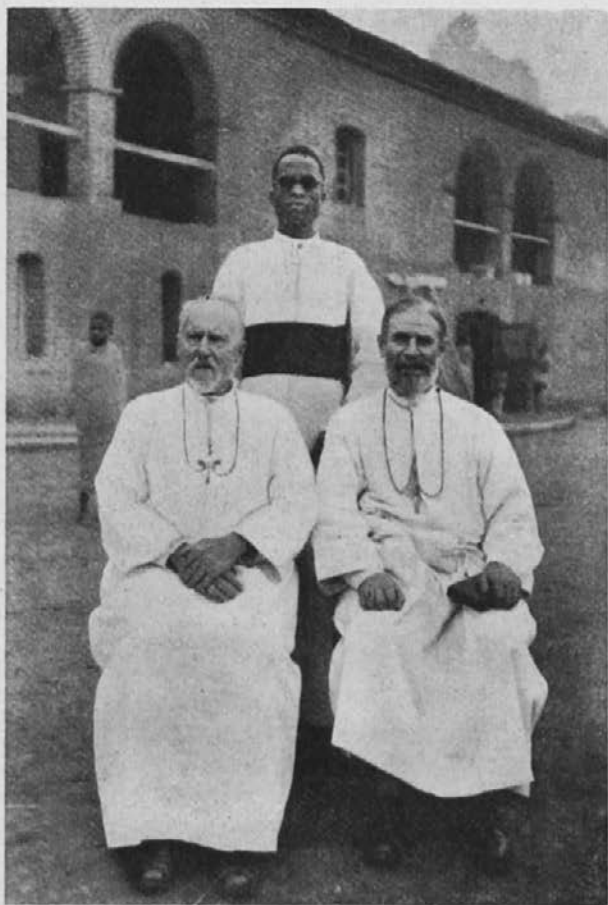
23. marca, ob 11 dopoldne: obhajilo v Lukohe. »Marija umira,« je bilo rečeno. To je bila žena od zadnjič. Torej se ji je poslabšalo? Človek, ki je prišel naznanit, je rekel, da jo morda dobim še živo, ako pohitim; ker zavest je že izgubila. Hitro vzamem vse potrebno in grem. Zopet lezeva po strmem pobočju navzgor. To pot je bila trava pokošena, a sonce je pripekalo kakor za stavo. Pet do šestkrat sem moral obstati in loviti sapo. Pot mi je curkoma lil po obrazu. Prosil sem sv. Jožefa, da bi bolnica ne umrla poprej, da ji še enkrat podelim sv. zakramente. Zašla nisva, ker je mož dobro poznal pot; pa tudi šolski otroci so bili otrebili pot v bližini šole. Ko sem dospel pred koč, je bilo že pol ene. Hvala Bogu: iz hiše se ni čulo jokanje in zdihovanje, kar bi bilo slabo znamenje. Najprej sem si moral nekoliko oddahniti in si obrisati potno čelo. Potem sem šel v koč. Žena je ležala mirno,

ko da spi. Poklical sem jo po imenu. Počasi je odprla oči in se ozrla okrog; naposled ji je pogled obstal na meni. Nič ni izpregovorila, vendar sem videl, da se vsega zaveda. Opravil sem predpisane molitve, vsi navzoči so pobožno odgovarjali. Tudi bolnica je sklenila roke in potihem mo-

Prestolnica misijonskega škofa v Alivalu, Afrika.

lila za nami. Molil sem popolno kesanje v njenem imenu in ji potem podelil sveto odvezo. Sv. obhajila nisem imel pri sebi, ker je bil sel povedal, da leži v nezavesti. Zato sem ji podelil sv. poslednje olje po obredu sv. Cerkve in še papežev blagoslov sem ji dal. Bolnica je bila utrujena in je zaprla oči. Ko sem vse izvršil, sem jo zopet poklical

Misijonska škofa msgr. Guilleme in msgr. Julien. Zadaaj zamorski novomašnik Kornelij.

po imenu in ji izgovarjal presveto ime Jezusa, kar je bolnica razumela in je tiho izgovarjala za menoj.

Vse se je srečno izšlo, tako da sem bil kar vesel. Po potu domov sem molil spet rožni venec v zahvalo. Navzlic trudu, vročini in lakoti sem imel veselo zavest, da sem svojo dolžnost izvršil. —

Obhajila so v našem misijonu splošno težavna. Razdalje so velike, pota slaba, trava visoka, orošena in mokra, naposled pa pekoče sonce. Pa na to se tudi ne moreš zanesti, kar ti domačini povedo. Pretiravajo, včasih kličejo

brez potrebe, včasih pa prepozno. Že marsikakega misijonarja so poklicali k »hudo bolnemu«, ko pa je prišel tja, ga ni bilo doma, ker je šel na njivo ali po vodo. Kadar pa prideš do hiše in vidiš, da je pred hišo zbranih 30 do 50 ljudi, tedaj veš, da je nevarno in da gre proti koncu. Zato je dobro, da misijonar vselej poprej vpraša, če je bolnik pri zavesti, če se je zbralo mnogo sorodnikov, in pa, če v postelji leži. Kadar gre za nevarno bolnega, tedaj je treba takoj odriniti, kajti zamorci po navadi hitro umrjejo.

Zamorski bogoslovec piše svojim dobrotnikom.

Peter Muteragiramva, Urunda, Afrika.

Niso več sanje, ampak postala je gola resnica: nismo več v Kabgaye v malem semenišču, ampak v Hyakibandi. Preselili smo se med počitnicami.

Počitnice sem preživel v domovini in sem tako na lastne oči videl, kako je žito zrelo za žetev, delavcev pa manjka. Urundi potrebuje mnogo duhovnikov, in pa dobrih. Zato se hočem potruditi, da si pridobim potrebnega znanja, pa tudi čednosti in svetosti. Ker ni bilo duhovnikov, je moral preč. g. škof zapreti en misijon; kajti ni dosti, da bi se ljudje samo spreobrnili k pravi veri, treba je potem zanje tudi duhovno skrbeti.

Zal, da število naših večjih seminaristov le počasi raste. Zdaj nas je 19, pa le eden je diakon. Ko bo on posvečen, bo preteklo še dve leti, da bodo v Urundi posvečeni novi domači mašniki. Žalosten sem, ko vidim, koliko duš hrepeni po resnici, pa morajo do konca življenja ostati pogani. Za zdaj jim morem pomagati le z molitvijo, ki jo vsak dan pošiljam k Bogu, da bi On poslal mnogo in dobrih duhovnikov.

Zdaj sem v drugem letniku bogoslovja. Rad bi Vam, dragi dobrotniki, izrazil svojo globoko hvaležnost, pa je ne morem drugače, ko da molim za Vas. Boga prosim, naj Vam v nebesih stotero povrne, kar tukaj meni dobrega storite.

Šole v vikarijatu Tabora.

Kdor ima mladino za seboj, tega je bodočnost. Odtod tudi pomen misijonskih šol. Iz priloženega poročila p. Bosmana je razvidno, koliko so v tem oziru naredili Beli očetje v vikariatu Tabora. On je odposlanec apostol. vikarja.

Vsak misijon ima svojo vaško šolo. Nekateri večji kraji imajo celo po dve. Šolska poslopja so po navadi zelo trdno zidana, zlasti v Ussandi. Celo državni nadzornik je to šolo pohvalil. Nekatero naših šol tudi vlada podpira. Šolski nadzorniki zelo hvalijo naš pouk, lahko rečemo, da so kar navdušeni za naše šole.

Najvažnejša ljudska šola je v mestu Tabora. Ima 170 vpisanih učencev. Povprečno jo obiskuje 140, navzlic temu, da sta zadnja leta nastali dve novi šoli v Tabori: ena protestantska, druga mohamedanska. Mohamedanci sami to priznavajo.

Naša dekliška šola v Tabori, ki jo vodi sestra Eliza, ima 70 učenk; tri četrtine teh je mohamedank. Treba je mnogo potrpljenja, modrosti in požrtvovalnosti, da se vzdrži red pri teh malih nemirnicah, ki so, kakor da sede na vzmetih. Vlada te šole nič ne podpira.

Naša semenišča. Hvala Bogu, naš mali seminar je na dobrem. Od 12 dijakov sedmega razreda jih je enajst šlo v veliko semenišče, eden pa je odšel v višjo šolo v Taboro. Ob začetku šolskega leta so bili 104 gojenci; štirje so se vrnili domov, tako da jih je bilo konec leta ravno 100; 94 iz našega vikariata, šest pa iz prefekture Iringa. V velikem semenišču v Kipalapali je 24 dijakov.

Tolažba in veselje. Škof Trudel je to leto posvetil tri nove duhovnike domačine: enega v Itagi, drugega v Ndouno, tretjega v Mbulu. Seveda je bilo veselje v teh treh misijonih zelo veliko. Misijonski predstojnik iz Mbulu je pisal: Res da popolnega veselja na tem svetu ni, a pri nas smo imeli veselja obilo. To je bilo tisti dan, ko je bil že četrti domačin posvečen v mašnika. Prišli so skupaj vsi kristjani in katehumeni, pa tudi mnogo poganov. Ko je novomašnik stopil iz cerkve, mu je prebral kralj Mihael vpričo zbranega ljudstva pozdravico in izrazil tele misli: »Pred 21 leti je Jakob Amnaj šel od nas. Njegovi poganski starši so zdihovali, češ: sina smo zgubili. Zdaj je njegova mati kristjana in je tu med nami vesela, kot še ni bila nikoli. Mi, ki smo takrat Jakoba spremili, nismo slu-

Potovanje z volovsko vprego v Kunene, Afrika.

tili, da bo postal čast in slava vsemu kraju. Jaz in on sva nekoč skupaj pasla domačo čredo, zdaj sva oba pastirja svojih ljudi, jaz zato, da skrbim za njih telesne potrebe, on za dušne.« — Odgovoril mu je novomašnik p. Jakob, da se mu zdi, da so ta leta v semenišču silno hitro potekla zato, ker je imel vedno svoj visoki cilj pred seboj. Tako da bo tudi ljudem: leta, ki jih bodo preživali v službi Boga, bodo kratka, ako se bodo ozirali na cilj, ki so nesa. Nato je podelil vsej klečeči množici, pa naj so bili kristjani ali katehumeni ali pogani, svoj novomašniški blagoslov. Da, tudi poganom, saj bo deloval poslej tudi za njih dušni blagor!

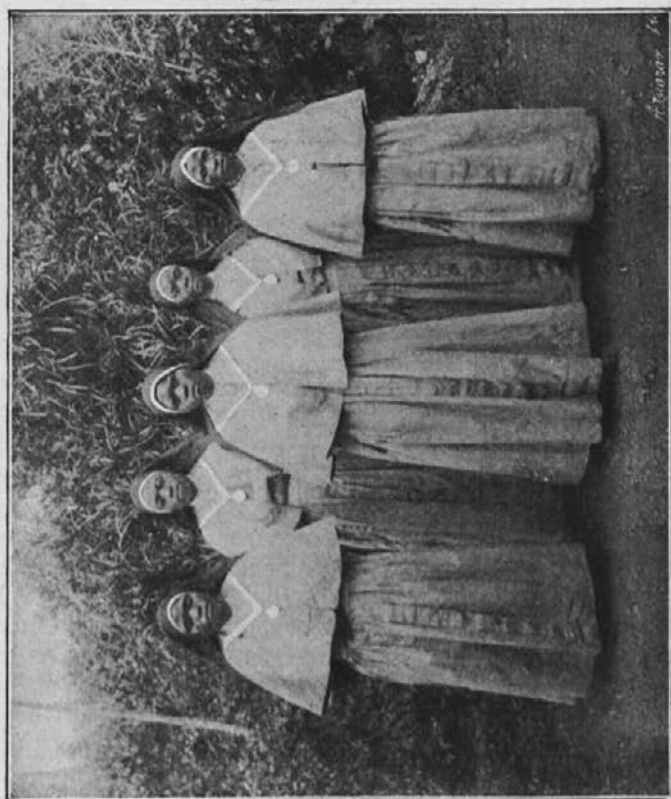
Otroško skrbstvo.

Iz pisma sestre Neže, usmiljenke v Farafangani, Madagaskar.

Naše šole so prenapolnjene z otroki. Da bi se razbremenile, bi naša prednica rada vpeljala otroški vrtec. Toda kako? Prostora ni. In vendar bi tako rade pridržale vse otroke, ki nam jih matere pripeljejo. Zaprošile smo prečastitega p. superiorja za kak primeren prostor, pa nam

je le za toliko časa odkazal neko sobo, da bomo same zgradile prostore.

Ustanovile smo tudi oddajo mleka za prav male otroke. Po poganskih šegah morajo otroka, ki mu je mati po rojstvu umrla, z njo vred živega zakopati. Ako so sorod-

Zamorske sestre novinke, misijon Uganda.

niki kaj bolj usmiljeni, prepuste otroka kaki stari ženici, ki ga pa zaradi revščine tudi ne more zadostno oskrbeti, tako da je tak otrok na vsak način smrti zapisan.

Čeprav ti revni ljudje še ne razumejo nauka naše svetе vere, so njihova srca vendarle pripravljena, in to zlasti zaradi naših dobrih del in usmiljenja.

Zamorske dekllice meljejo žito z ročnimi kamni. Redko in z velikim spoštovanjem opravljajo to delo, ker je žita tam malo.

Delo in skrb.

Pismo misijonarja iz Južne Afrike, Natal.

Že dolgo Vam nisem pisal. Dela in skrbi ima misijonar čez glavo, zlasti ako deluje v misijonu, ki je šele v začetkih. Že nekaj mesecev zidamo šolo v Mbomely za nekaj otrok. Težavno je bilo to delo, posebno še zato, ker je v kraju mnogo takih, ki se dobrim delom upirajo. Vendar naposled je le šlo.

Zdaj pa je prišla nadme druga skrb. V Margete smo kupili leho zemlje in že tudi postavili temelj za malo dvorano; zdaj nam je pa denarja zmanjkalo. Tudi preč. škof nima nič, da bi mi pomagal iz zadrege. Obračam se na Vas. Ko bi imel 80 do 100 funtov šterlingov, bi mogel delo dokončati. Tak prostor bi nam bil zelo potreben, kamor bi lahko prišli ljudje od vseh krajev skupaj, ki tam okrog delajo. Do zdaj sem moral v navadni koči maševati. Koliko časa bom še smel, ne vem, ker me lahko že jutri postavijo pred vrata.

Verjemite mi, da nerad prosim, a moram. Upam pa, da bom uslišan, kot sem bil še vedno.

V Shepstone moram letos začeti zidati cerkev. Za začetek imam nekoliko denarja, tako da bo za zidovje in streho; za ostalo bo pa treba vzeti na posodo. Vendar, največjo skrb imam za Margete, ker dvorana je neobhodno potrebna. Delo smo začeli, ako nam ne pomagata naprej, ne vem, kaj bo. Ljudje so revni in pomagajo, kar le morejo, vsega pa ne zmorejo sami.

Ledino orjem, in to je težavno delo. Vse je šele v začetkih, krščanskih občin še ni. Že dve leti poskušam, da bi se kje stalno naselil, pa še nisem mogel izbrati kraja. Zato prosim, molite zame. 20 tisoč zamorcev bi bilo, a kapele še nimamo, do zdaj je še nisem mogel zidati. Upam na božjo pomoč in Vašo molitev; brez Vaše pomoči ne bo šlo.

Kratka misijonska poročila.

Ko bi dobrotniki vedeli . . . Pred dvema letoma mi je Klaverjeva družba podarila motorno kolo, ki mi je v tem času izvrstno služilo. Prav dobro je še ohranjeno, čeprav me je že osem tisoč milj preneslo. Vselej, ko na njem sedim, si želim, da bi dobrotniki vedeli, kakšno uslugo so mi s tem darom napravili. Sam pa to prav dobro vem in čutim: Zato še enkrat prav lepa hvala za to.

P. Müller, misijon sv. Blaža.

Vsaj na glavni postaji . . . Iščem pomočnikov, da sezidam novo cerkev, zato se obračam z zaupanjem na Vašo Klaverjevo družbo. Tolkim ste že pomagali, ki so Vam

zato iz srca hvaležni. Sedaj imamo malo kapelo, ki je pa mnogo pre-majhna za 40 kristjanov in 50 katehumenov; število kristjanov pa vedno raste. Naši domačini nimajo denarja, mi sami tudi ne. Imamo tri zunanje postaje, tam mašujemo kar v navadnih kočah. Kako bi bili vsi veseli, ako bi vsaj na glavni postaji imeli lepo in prostorno kapelo, ko imajo razne sek-te tako lepe cerkve. Prav gotovo bi potem še več ljudi hotelo biti pri nas, da bi postali kristjani, ker so zamorci za lepo zunanost zelo do-zvetni.

P. Anton, kongreg. Sv. Duha, Južna Afrika.

Kamuhanda, zamorska princesa.

Igra v petih slikah.

Po pismih misijonskega škofa Henrika Streicherja.

Priredil msgr. Ksaver Meško.

Med prvo in sledečimi slikami mine šest let.

Osebe:

Kamuhanda, zamorska princesa	Apolo, prvi minister, protestant
Veronika, kraljica mati	Ministri
Marija, } sestrični princesinje,	Vladni komisar
Marta, } že kristjani	Vodja, Apolov odposlanec
Nežica, } služabnica kraljice	Stražnik
} matere, že kristjana	Kuhar
Katoliški misijonski škof	Nigano, starec
Kengy, protestantski pastor	Topsi, starka
Juda, zamorski mladenič, pro-	Več mož
testant	Dve zamorki
Mvanga, kralj Ugande	Ljudstvo
Kraljevi ceremoniar	

Prva slika.

Prostor v zamorski vasi. Polno ljudstva. Pod staro palmo sedež za kralja.

Nastopijo: bobnarji, ki na moč udarjajo na bobne;* kraljeva telesna straža z dolgimi sulicami; ministri, na čelu jim Apolo Katikiro (prvi minister), gizdalinsko angleško oblečen; kraljev ceremoniar; kralj Mvanga; za njim princesa Kamuhanda (t. j. na cesti rojena), osemletna, v spremstvu dveh odraslih zamork, katerih ena nosi precej veliko košaro.

Ceremoniar (da znamenje bobnarjem, naj nehajo). Ljudstvo Ugande, kralj Mvanga prihaja sodit vam pravico.

Ljudstvo. Pozdravljen, presvetli kralj!

Kralj (še mlad, odzdravlja na pol prijazno, na pol visoko). Pozdravljeni tudi vi, Ugande blagi prebivalci. (Sede na pripravljeno sedež, drugi se razvrste krog njega.)

Ceremoniar. Ako ima kdo izmed podložnikov kako pri- tožbo ali željo, naj stopi pred kralja. Vaš gospod vas bo milostno poslušal.

* Ako ni bobnarjev, naj bodo morda kaki piskači.

Nigano (stopi iz množice). Meni so, gospod naš, ponoči pokradli z njive polovico koruze.

Kralj. Kdo je bil tako drzen?

Ljudstvo (se razgiblje vsevprek). Mi ne — mi že ne. Jaz ne — jaz ne! Opice so mu jo potrgale. — Iz sosedne vasi so prišli razbojniki in so mu jo pokradli. Te bi trebalo kaznovati.

Ceremoniar. Tiho! Ne kričite tako! Naš gospod ni gluhi.

Ljudstvo. Ko nas pa Nigano dolži takega zločina!

Kralj. Nigano nikogar ne dolži. Povedal je samo, kaj se mu je prigodilo.

Ljudstvo. A mi nismo! Mi ne — ne!

Kralj. A kdo mu je?

Prvi mož (stopi iz množice). Gospod kralj, ako so mu res neznanci pokradli storže in ne bo imel s svojimi kaj jesti, bomo Niganu vsi pomagali.

Kralj. Dobro si govoril, Jože.

Ljudstvo. Da, dobro je govoril. Da — da — vsi bomo Niganu pomagali.

Ceremoniar. Ima še kdo kako pritožbo?

Topsi (suha in sključena). Meni, milostni gospod kralj, so zastrupili kozico. Poginila je, čisto je mrtva.

Ljudstvo (se spet vse razmahne). Saj je ni nihče zastrupil. Od lakote je poginila.

Topsi (jezno). Laž, gospod kralj, laž!

Drugi mož (iz množice). Topsi, le resnico govori. Za zajtrk, za kosilo in za večerjo je dobilo tvoje živinče več palic kot hrane. Moralo ga je biti nazadnje konec.

Topsi. Joj, premilostni gospod kralj, kako dandanašnji rod ravna z ubogo starko!

Tretji mož. Verjemi, gospod kralj, stara Topsi rajši poležava kot bi za živinče skrbela. Od gladu je kozica konec vzela.

Topsi. Ko bi le kozica, ubožica mrtva, spregovoriti mogla, bi glasno pričala, da me obrekujejo. Gospod kralj, ti si pravičen — pomagaj mi!

Kralj. Dokler boš še delati mogla, delaj za vsakdanji kruh. Ako kdaj ne boš več mogla, bomo že kako poskrbeli zate.

Topsi. Joj, saj tako več ne morem! Kar živa bom morala v grob, živa.

Ceremoniar. Tiho zdaj! Ima še kdo kaj našemu gospodu sporočiti?

Apolo. Jaz, gospod kralj.

Kralj. Apolo, moj prvi svetovalec? — Govori!

Apolo. Gospod kralj, veš, da se je tvoja sestra Sara Nalinga odločila proti tebi za tvojega brata, ki si ga s pomočjo belih zaveznikov premagal in ga pahnil s prestola. Zato ji bo treba njeno visoko čast vzeti in jo prisoditi drugi.

Kralj. Pravično je to. Saj govore tako naše postave, kakor si povedal ti, moj prvi svetovalec. Naj ne bo Sara Nalinga več moja sestra, kakor ni Karema, sin mojega očeta, kralja Utesa, več moj brat.

Apolo in drugi ministri. Prav je tako. (Ljudstvo molči.)

Kralj. A komu naj damo to visoko čast?

Apolo. Gospod, svetovalci tvoji, ki vedno in vestno skrbimo zate in za državo in njene koristi, smo se že posvetovali o tem. In bili smo mnenja, da bi bila najprimernejša za to čast princesa Kamuhanda. — Je poštena, pridna in resna, vredna te odlike.

Kralj. Prav po volji mi je ta predlog. A vprašajmo še princeso: Hočeš li postati »rubugo«, to je kraljica sestra?

Kamuhanda. Ako je taka volja prevzvišenega gospoda kralja in so s tem zadovoljni tudi drugi moji rojaki, se ne branim. Očeta več nimam, mati bo sama tudi težko skrbela zame.

Kralj. Dobro. Tedaj ti kot kraljici sestri določim za delež vas Butango. Vse ljudstvo je priča, da je vas zdaj tvoja.

Ljudstvo. Da, da — priča smo. Naj živi kraljica sestra!

Kamuhanda. Hvala ti, presvetli gospod! Hvala tudi vam, dobri ljudje.

Kralj. In zdaj ji oblecite boljše kraljevsko oblačilo.

Prva zamorka. (Vzame iz košare dragocen plašč.)

Druga zamorka. Dovolj, kraljica sestra, da ti slečem tvoj plašč.

Kralj. Ti, Apolo, prvi moj minister, jo v mojem imenu ogrni s kraljevim plaščem.

Apolo (vzame plašč, stopi k princesi, a se kar zdrzne). A kaj imaš tu krog vratu?

Kamuhanda. Svetinjico Matere božje in moje matere, kadar bom krščena.

Apolo. Katoličanka? — Ne, to kraljica sestra ne bo nikoli! Častilka malikov? Proč s tem! (Ji hoče strgati svetinjico.)

Kamuhanda (brani). Ne! Pusti! (Apolo ji s silo strga svetinjico, jo vrže na tla in potepta v pesek.)

Apolo. To je zdaj Mati božja!

Kamuhanda. Okrutnež! Svetinjico si mi sicer iztrgal iz rok, iz srca mi je nisi in mi je ne moreš. Stopil si nanjo, v prah jo poteptal, a si mi jo s tem vtisnil le globlje v srce.

Apolo. Take otročje sanjarije ti bomo že iz glave izbili. Zdaj nisi več sama svoja kakor poprej, zdaj čuva nad teboj državna oblast.

Kamuhanda (dostojanstveno). Tedaj sem s to častjo le mnogo izgubila, nič pridobila.

Kralj. Pusti, Apolo, otrok je še. Z leti bo mislila drugače.

Kamuhanda (odločno in ponosno). Otrok res, presvetli vladar, Marijin otrok. In prosim Mater Marijo, naj mi pomaga, da bom njen dober in zvest otrok zmerom ostala!

(Dalje.)

Bil sem bolan na želodcu. Priporočil sem se služabnici božji Mariji Tereziji. Izprosila mi je ljubo zdravje, za kar se ji pristrčno zahvalim.
I. Š., Vipava.

V zahvalo služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski, da mi je izprosila zaželeno milost, pošiljam misijonski dar.

Marja N., Cleveland.

Večkrat sem se zatekla do služabnice božje Marije Terezije za pomoč in sem bila uslišana. Iskreno se ji zahvalim. Spet se ji priporočam v neki posebni zadevi. Če bom uslišana, obljubim botrinski dar zamorčku.
M. B., Log.

Pristrčno se zahvalim Mariji Tereziji za zboljšanje zdravja hčerki in jo iskreno prosim za popolno ozdravljenje.

A. Š., Ljubljana.

Z devetdnevnic sem se zatekla do služabnice božje Marije Terezije in sem bila uslišana. Pristrčno se ji zahvalim ter jo še nadalje prosim za pomoč v hudi stiski. T. L., Ponikva.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za ljubo zdravje in za dobro službo. Pošiljam botrinski dar zamorski deklici na ime »Terezija« in se ji še nadalje priporočam. Kerec M., Beograd.

Posebno iskrena zahvala »mamici zamorčkov« za uslišano prošnjo. V zahvalo pošiljam obljubljeni botrinski dar za odkup zamorčka. K. Č., Ptuj.

Večkrat sem bila uslišana na priprošnjo služabnice božje Marije Terezije ter se ji pristrčno zahvalim. Še nadalje se ji priporočam v važnih zadevah in pošiljam botrinski dar zamorski deklici na ime »Ana«. I. B., Žiri.

Iskreno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za pomoč pri izpitu in se ji še nadalje priporočam, da mi pomaga pri učenju. L. B., Dobje.

V raznih zadevah sem se zaupno zatekla do služabnice božje Marije Terezije in sem bila uslišana. Pristrčna ji hvala! Prosim objave v »Odmevu«. Sestra sv. Križa, Murska Sobota.

Teden dni po operaciji sem trpela hude bolečine. Z zaupanjem se obrnem do služabnice božje Marije Terezije in položim njeno podobico na boleče mesto. Vidno se mi je začelo boljšati. Tudi v neki drugi zadevi sem se zatekla k njej in sem bila uslišana.

Najpristrčneje se ji zahvalim za prvo in drugo uslišanje ter se ji še nadalje priporočam za popolno ozdravljenje. N. M.

Mariji Tereziji Ledóchowski se zahvalimo za pomoč v nevarni bolezni ter pošiljamo botrinski dar zamorčku, ki naj se krsti na ime »Franc«. Hvaležna družina V., Mozirje.

Javno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za pomoč v hudi operaciji. Pošiljam obljubljeni misijonski dar ter se ji še nadalje priporočam.

Zahvalim se Mariji Tereziji Ledochowski za dvakratno uslišanje v hudi bolezni. Priporočam se ji še nadalje. Franc Robnik.

Pristrčno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za dobljeno zdravje ter se ji še nadalje priporočam. A. L., Ljubljana 7.

Dalj časa sem duševno hudo trpel in živci so mi popolnoma odpovedali. V molitvi sem se zatekel do služabnice božje Marije Terezije. Bil sem uslišan, v dveh dneh se mi je stanje zboljšalo. Služabnici božji se najtopleje zahvalim ter se ji še nadalje priporočam. Sek, Belokrajina.

Pristrčno se zahvalim svoji nebeški pomočnici, služabnici božji Mariji Tereziji, ki mi je že tolikokrat pomagala v bolezni. Pošiljam obljubljeni dar za misijone ter se ji priporočam za popolno ozdravljenje. J. K., Loški potok.

V težki zadevi sem se zaupno obrnil za pomoč do služabnice božje Marije Terezije in sem bil uslišan. Pristrčno se ji zahvalim in pošiljam skromen misijonski dar. Prosim objave v »Odmevu«. G. T., Tratna.

Služabniki božji Mariji Tereziji se iskreno zahvaljujem za pre-jete dobrote in milosti:

N. N., Idrija, za uslišano prošnjo. — A. Z., Moste, za pomoč v nesreči. — N. N. za uslišanje v neki zadevi. — P. I. B. Gradiček, za dobljeno zdravje ter se še nadalje priporoča. V zahvalo pošilja dar za 3 katekizme zamoščkom. — Mari Žerjav za večkrat uslišane prošnje. — Marija Pišec za dobljeno zdravje. — A. F. K. za pomoč v bolezni in dobljeno zdravje mami in hčerki. — E. P., Koprivna, za dobljeno zdravje. — N. N., Konjice, za uslišano prošnjo. — N. N., Radovljica, za uslišano prošnjo. — A. J., Planina pri Rakeku, za uslišano prošnjo.

Služabniki božji Mariji Tereziji Ledóehowski se priporočajo: F. P. G. za uslišanje v neki zadevi. — I. I., Ljubno, v važni gospodarski in družinski zadevi. — V. K., Sv. Jurij, v neki zadevi. — O. C. za pomoč v neki jako mučni zadevi. — A. A., Aleksandrija, v važni zadevi. — M. V., Gropada, v neki težki zadevi. — N. N., Prevalje. — A. Laze, Planina, v neki zadevi. — Desetletna deklica v Š. se iskreno priporoča za ljubo zdravje. — Družina K., Trbovlje, v neki važni zadevi. — F. Farkaš, Ab., v neki zadevi. — M. R., Slap pri Idriji, za ljubo zdravje. — E. K., Tolmin, za ljubo zdravje. — A. N., Murska Sobota, v težki zadevi.

Mladenke iz Julijske Benečije,

bodisi z višjo ali nižjo šolsko izobrazbo, opozarjamo na verski zavod Družbe sv. Petra Klaverja, tako imenovane »Pomožne misijonarke za Afriko«.

Zahteva se: redovni poklic iz nadnaravnih ozirnov, velika ljubezen do misijonov, trdno zdravje in vesela narava. Starost od 16 let dalje. — Prošnjo za sprejem je treba nasloviti na vrhovno voditeljico Družbe sv. Petra Klaverja, Roma (123), via dell'Olmata 16.

Natančneje o tem poklicu Vas pouči knjižica »Poklic pomožne misijonarke za Afriko«. Cena 4.50 din ali 2 L. Naslov glej na 2. strani ovitka.

POPOLNI ODPUSTEK

za člane Družbe sv. Petra Klaverja pod navadnimi pogoji:

Dne 2. februarja, Svečnica.

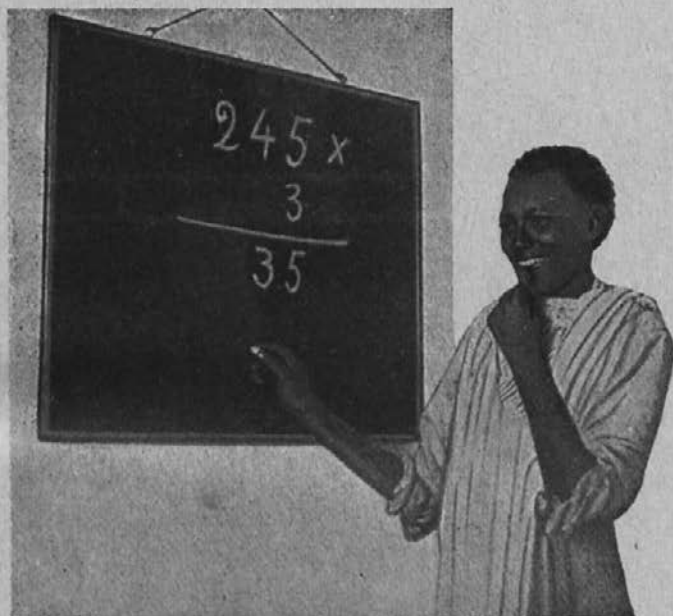
Dne 24. februarja: sv. Matija, apostol.

Ponatis člankov iz »Odmeva iz Afrike« ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z natančnim podatkom virov. Predstavniki in lastniki lista Družba sv. Petra Klaverja v Ljubljani.

Odgovorni urednik: Jože Košček, Ljubljana.

Tiska Jugoslovanska tiskarna v Ljubljani: Karel Čuč.

39 12

Računati znam.

Kaj bi ne znal; saj sem se v misijonu učil. Toda v blagajni za »Odmev« in »Klaverjev koledar« vendarle nekaj ne gre skupaj. Naj štejem in štejem — vedno mi še manjkajo vsote, ki bi morale tukaj biti...

Dragi bralec, kaj pa, ko bi bil ti pozabil plačati naročnino za »Odmev« in »Koledar« za preteklo leto 1938? Ako res, o potem te prosim, odvzemi mi skrb in takoj pošlji. Bog plačaj, ti rečem za to.

»Odmev iz Afrike« stane letno	din 10.—
»Klaverjev misijonski koledar«	„ 5.—
»Misijonski koledarček za mladino«	„ 3.—
»Zamorček«	„ 7.—

Vsem naročnikom pa, ki so naročnino za 1939 že plačali, izrekamo še enkrat: Lepa hvala in Bog plačaj!

